

REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrisuri nu se restituie.
INSERATE
se primesc în Administrațiunea în
Brașov și în următoarele
CITIRI de ANUNȚURI:
în Viena: la M. Dukas Naecht.,
K. Angenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
peik Nachf., Anton Opeik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Krassébet-kőrut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicări mai dese după tarife
și învoiași. — RECLAME pe
pagina 5-a o seriă 30 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIX.

GAZETA" iese în 10-care zi:
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
străi și la d-ții colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Tergul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu d-nului în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esam-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserziunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 213.

Brașov, Miercuri 27 Septembrie (10 Octombrie).

1906.

NOU ABONAMENT LA "GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Octombrie st. v. 1906

se deschide nou abonament, la care invităm
pe toți amicii și sprijinatorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24
coroane, pe șase luni 12 coroane, pe trei luni
6 coroane, pe o lună 2 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe un
an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei
luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Grănicerii fără de nume.

S'a săvârșit și solemnitatea inau-
gurării monumentului dela Caransebeș,
așa cum am prevădut. Unii au con-
tribuit și au ridicat acest monument,
care reprezintă statua Majestății Sale
monarhului nostru, și alții se laudă
acum cu el și vor să tragă fotos
pentru politica lor, manifestând în
jurul lui.

Grănicerii bănațeni au putut fi
peste un secol zid apărător al mo-
narchiei și al tronului în vremile de
cea mai grea încercare; ei au putut
fi p'atunci, pe când erau toți soldați
cu mic cu mare supuși celei mai ri-
guroase discipline militare, Români
și s'au putut mărturisi ca Români;
regimentul lor a putut purta cu mân-
drie în timp de pace ca și 'n războiu
numirea de regiment român de gră-
niță. De când cu reincorporarea gră-
niței militare cu Ungaria și cu în-
trarea ei în esercițiul așa dîselor li-
bertăți și drepturi constituționale însă
grănicerii noștri bănațeni și-au pier-
dut deodată caracterul lor strămoșesc,
ce i-a distins întotdeauna și care li-a
dat avântul de a deveni ceea-ce au
fost, un razim credincios și plin de
virtute ostășească al țării și al di-
nastiei; ori mai bine dîs nu au pier-
dut atât, cât mai mult au fost cu
încetul despoiați de dreptul de a-și
manifesta pe față și cu fală carac-
terul lor românesc, și ați, după 30
de ani de viață constituțională, la o
ocasiune atât de însemnată și semni-
ficativă ca cea de Duminică, nu s'a
vădut în cadrul festivităților nici
nici urmă de românismul acestei vițe
prodițe de viteji războinici.

Dacă nu era puterea cea mare
a masselor poporului, ce se distinge
prin portul său românesc și dacă nu
erau strigătele de „să trăiască” ce
coleşau Eljenu-rile privilegiaților con-
stituției maghiare, cari duceau isonul
serbarilor, cine din cei de față ar fi
sciut, că statua ce s'a desvăluit în
vechia capitală a Bănatului severinean,
a fost ridicată din jertfele acestui po-
por cu scop de ași manifesta astfel
fidelitatea sa și gratitudinea față cu
Domnitorul său? Și cine din lumea

străină va sci, că acolo Românii bă-
națeni au voit să se manifesteze?

Vor afla în țările din străinătate.
că s'a inaugurat un monument al
regelui ungar Francisc Iosif I. Ni-
meni nu va ști însă că a fost ridicat
de Români, și are menirea a fi o
viuă mărturie a credinței și a devo-
tamentului nestrămutat al poporului
român față cu patria și cu dinas-
tia ei.

Pe monument până Sâmbătă
noaptea, în presara inaugurării. nu era
nici o inscripțiune, Românii severi-
neni s'au opus din motive binecu-
vântate unei inscripțiuni maghiare și
au voit ca monumentul ridicat de
foștii grăniceri din regimentul român
bănățean să aibă ori inscripție ro-
mână, ori mai bine nici una.

Dar a venit porunca ca statua
domnitorului să capete o inscripție
maghiară: „Regelui Francisc Iosif I.
grănicerii săi credincioși”. Aceasta in-
scripție s'a săpat în mod clandestin
în noaptea de Sâmbătă spre Dumi-
necă, se dîce sub paza a 200 de gen-
darmini, și când a cădut vălul de pe
statuă, lumea a rămas surprisă nu de
ce n'a vădut, ci de ceea ce a vădut
scris pe monument.

„Grănicerii credincioși”. — Cine
sunt aceștia? Până au sciut să-și verse
sângele în apărarea țerei și a dina-
stiei contra invaziunii turcești, erau
grăniceri români. Astăzi în statul li-
ber și constituțional ei au ajuns a fi
despoiați de caracterul lor național, căci
s'au virit între ei venetici de tot so-
iul, puțin de tot la număr dăr mult
sprijiniți și protegiați de ocărnuire.

Pentru aceștia și pentru ca ser-
barea să treacă de serbare a nației
maghiare unitare, a trebuit să se
comită o astfel de necuviință ca cea
cu inscripțiunea și ca cea cu imnul
împărătesc pe care, ca să'l elimineze
cu totul dela festivitate, l'au suprimat
prin ordinul dat muzicii militare să
rămână în casarmă și să nu se ală-
ture la compania de onoare, ce a
mers să întâmpine pe tînărul archi-
duce Iosif la gară.

Primarul (de naționalitate ro-
mână) și președintele comitetului mo-
numentului (român de naționalitate)
au vorbit unguresce, fără a aminti
măcar cuvântul „român”; ear pentru
preamărirea acestui moment au asis-
tat în mare ținută Episcopii români
dela Caransebeș și Lugoj și doi frun-
tași ai deputaților naționaliști români
severinieni.

Apoi să nu dîcem cu poetul
străbun: *Difficile est satyram non
scribere?*

Cu inima plină de măhnire dăm
ați antițetea satirei ce-o face foaia
de frunte a guvernului, scriind des-
pre serbarea din Caransebeș:

„Serbarea a fost foarte frumoasă
n'a conturbat'o nici o disonanță. Po-
porațiunea română, germană și nu-
mai foarte puțină maghiară a comi-
tatului a sărbătorit cu aceeași însu-
flecire pe rege, pe voinicul și tînărul
representant și pe guvern, din care

trei membrii au luat parte la ser-
bare. În Caransebeș s'a adunat popo-
rațiunea întregului ținut, vre-o 4-
5000 oameni, trenurile speciale d'a-
bia îi puteau cuprinde. A fost ce e
drept vorba, că politicianii români
naționaliști, cari s'au prezentat în
număr mare, vor inscena vre-o de-
monstrațiune, (se dîce, că ar fi voit să
cânte în momentul desvălirei monu-
mentului „Gotterhalte” — cu text
românesc), dar din fericire demon-
strațiua n'a avut loc, fie-care a sărbat
în liniște, și Episcopul gr. or. din Ca-
ransebeș, pe a căruia casă Caranse-
beșenii au vădut ați falfăind un steag
maghiar, deși acesta n'a fost arborat
la ordinul Episcopului, ci la dispozi-
ția primarului...”

Poate fi o icoană mai nimerită
și mai convingătoare decât aceasta
a tristei noastre situații națio-
nale sub oblăduirea liberalului, con-
stituționalului și naționalului guvern
al coaliției?

La aniversarea comemorativă de la
Arad, ținută la 6 Octombrie, n'a fost de
față nici un ministru. Pentru aceasta su-
părare mare la o parte din partidul înde-
pendist. „A Nap” scrie: »De cei 13 mar-
tiri nu vreau să stie nimic domnii mi-
stri, dar la Caransebeș s'au dus trei din
ei, între cari și un independist. Faptul a-
cesta a provocat resens în sinul partidul-
ui. — Organul oficios al independiștilor
„Budapest” își exprimă desaprobarea chiar
în articol de fond și protestează împotri-
va serbarii de la Caransebeș, care n'a fost
de loc oportună, dar după doliul din Arad
a fost chiar o lipsă de tact. Organul in-
dependist spune, că nu încape îndoaială, ser-
barea de la Caransebeș a fost pusă la ca-
le de dușmanii din Viena ai maghiarilor
și crede că se va afla în curând, ce scop
a avut cu aceasta Neamțul.

Repatrierea osămintelor lui Rakoczy.
Municipalitatea Budapestei a votat în se-
diința sa de ieri suma de 30,000 cor. pen-
tru decorarea orașului în vederea serbari-
lor ce se vor aranja din prilejul repatriă-
rei osămintelor lui Rakoczy și a primit
următoarea moțiune: »În ziua înmormân-
tării să înceteze în întreaga țară munca.
În întreaga țară să se tragă clopotele și
în bisericile tuturor confesiunilor să se
celebreze servicii dumnezeiești întru pome-
nirea răposatului principeș.

Congresul partidului cadeșilor s'a de-
schis Duminică în Helsingfors. Erau de
față 171 delegați reprezentând 43 guver-
naminte și 4 teritorii. Președintele con-
gresului, principele Dolgorukow, a expri-
mat părerea sa de rău că congresul n'a
putut să se ție în patrie și a mulțumit o-
spitalității dată de un popor, care a știut
să-și câștige libertatea prin luptă. S'au di-
stribuit apoi proiecte de rezoluțiuni prin
care congresul aprobă apelul dela Viborg
și declară că momentul unei rezistențe
pasive nu convine în momentele actuale,
când principala sarcină a partidului tre-
buie să fie pregătirea campaniei electorale
și răspunsul Dumei la discursul tronului.

Pentru Austro-Ungaria.

Sub titlul acesta „Figaro” din Paris publică
o scrisoare a contelui Frederic de Schönborn, fra-
tele cardinalului repausat și șeful partidului con-
servator în camera seniorilor din Austria. Scrisoa-
rea contelui răspunde la unele afirmațiuni pripite
ale lui William Bryan, politician american, cu pri-
vire la stările din Austro-Ungaria. — Iată ce ră-
spunde contele de Schönborn:

D-l William Bryan este, fără în-
doială, un politician de mare renume.
Democrații din Statele Unite îl preamă-
resc ca pe viitorul președinte al
patriei lor. Departe de mine ideea de
a denigră importanța unei asemenea
candidaturi; pentru a fi pus în o atare
candidatură, trebuie să fie cine-va un
om de mare valoare, d. Bryan este
om de mare valoare, almintrea n'ar
putea fi considerat de cătră un mare
număr din compatrioții săi, ca urmaș
posibil al d-lui Roosevelt.

Dar, pentru a deveni președinte
în patria sa, omul n'are nevoie să fie
profet, nici chiar istoric.

D-l Bryan cunoaște America de
Nord, nu cunoaște însă în dejans
Austro-Ungaria, pentru-ca să vorbească
despre ea așa cum a făcut-o. Treizeci
de ziare americane publică urmări din
amintirile sale de călătorie. Un nu-
măr recent din *Daily News* din Chi-
cago ne transmite vederile sale asu-
pra monarchiei noastre. Ia să vedem
cum tratează, sau mai bine cum mal-
tratează el sermana mea patrie.

Legătura, ce unește popoarele
monarchiei se poate compara, după
d. Bryan, cu „o funie de năsip”, care
în fie-care clipă se poate desface.

Nici odată n'a existat o „funie
de năsip”; nici nu poate să existe,
dar să nu migăim cu vorbele! Auto-
rul a vrut să exprime într'un chip
mai pătorec decât logic tot disprețul
său pentru puterea noastră politică,
o mai face aceasta și în alt chip zi-
când: „Austro-Ungaria, compusă din
state independente *ar fi* tare; Austro-
Ungaria, formată din grupuri nemul-
țumite, cari numai cu repulsiune se
supun influenței austriace, este *mize-
rabil de slabă* (*pitiably weak*)”. D-l
Bryan zice, nu fără cuvânt, că ani-
mозitateя Ungurilor și Boemilor con-
tra idiomului german este o nenoro-
cire, dar după părerea lui, greșala
principală este a guvernului austriac,
care în loc să-și câștige dragostea
națiunilor, a încercat de a întrebuița
forța și iată rezultatul: Națiunile urăsc
o limbă, limba germană, pe care ar
trebui să o învețe; monarchia sub re-
gimul actual nu poate exista mult
timp — aceasta este opiniunea d-lui
Bryan!

Canada, Noua-Zelandă, Australia
sunt, zice el, atașate Angliei prin le-
gături incomparabil mai puternice de
cât Ungaria și Boemia tronului au-
striac.

Cunosc puțin vechea noastră mo-
narchie, cât timp mi-am trăit în ea
aproape toată viața, cunosc puțin pa-
tria mea natală, Boemia, cunosc Mo-
ravia, unde am servit statul, Viena,
capitala Austriei, unde locuiesc de
mulți ani. Am deci dreptul, să cer
cuvântul, când aud pe un străin no-
tabil adresând cuvinte injuste și vă-

tămătoare patriei mele. Cerând ospitalitatea, grațios acordată, unui ziar francez, mi-am zis, că voi găsi mulți cetitori, și că ziarele austriace, cum cea mai mare parte a cetitorilor lor sunt angajați mai mult sau mai puțin într-un partid politic al patriei lor, pe când în Franța pentru subiectul din cauză voi găsi mai multă imparțialitate.

Dacă d-l Bryan vrea o Austrie compusă din state independente, el ar trebui să știe, că pe la începutul secolului XVI, Ungaria cu părțile sale anexate, și Boemia cu Moravia și Silesia erau deja state independente, cari de bună voie și-au oferit coroanele dinastiei domnitoare de azi. Prin acest act s'a format în adevăr monarchia, al cărei corp principal a fost atunci, ca și acuma compus prin două regate și ducatele din centrul monarchiei. Aproape patru secole s'au scurs de atunci, și d-l Bryan vine ceva cam târziu cu sfatul său. În acest timp, războaie civile au sfârșit, cuceritori teribili au năvălit peste imperiul austro-ungar, care cu toate acestea există încă. Națiunile cari compun populațiunea sa rămân atașate dinastiei domnitoare...

În adevăr cel mai simplu reso-nament le zice Cehilor ca și Maghiarilor, că s'ar pierde ei înșiși, ieșind din monarchie ori distrugându-o. Sunt absolut sigur încât pentru Cehi, căci am multe probe. Încât privește pe Unguri, am mai puține probe, dar nu mă tem că voi fi contrazis de vr'unul din principalii șefi politici ai acestei națiuni.

În curs de secole, imperiul otoman, prima putere militară în lumea de atunci, era dușmanul nostru de moarte.

De două ori ajunși la zidurile Vienei, ei au fost respinși. Dacă Ungaria eră în mare parte a lor, dacă d'acolo au fost isgoniți de armatele

dela d-l Bryan, când susține că Ungaria n'a fost servită prin alianța ei cu monarchia (*Did not save her from the Mahomedans.*)

Să vorbim acum puțin de chestiunea limbilor. D-l Bryan zice că forța n'a fost suficientă pentru a-i face pe Cehi și Unguri să învețe nemțește. Ei bine, aceștia și-au avut nici-odată școli multe nemțești și sfortărea de a le impune această limbă — era minimală. În Ungaria limba oficială este cea maghiară și sila cu care se impune această limbă

celorlalte națiuni, este mult mai aspră decât cea întrebuintată vr'odată pentru a introduce aici sau alturea, pe cea germană. Aceasta însă nu-l împedecă pe d-l Bryan, să vadă în Maghiari pe — apostolii libertății.

D-l conte de Schönborn combate apoi afirmațiunea lui Bryan în privința forței cu care s'ar impune limba germană în Cislaiania și avertisează pe politicianul american, să nu se amestece cu soluțiuni ușoare în chestii grave. Să dea mai de grabă ajutor Cubanilor, liberi de compatrioții săi, și unde liberatorii au devenit cuceritori.

Articolul calm și obiectiv a fost comentat cu înverșunare în presa maghiară.

ȘTIRILE ZILEI.

— 26 Septembrie v.

Noul fișpan al comitatului Brașov. Din Budapesta se anunță, că fișpanul comitatului Brașov Dr. George de Székely la propria cerere a fost desărcinat din acest post exprimându-se totodată Prea înalta recunoștință pentru serviciile zeloase. În locul lui a fost numit fișpan d-l Sigismund Bikes de Bodola, mare proprietar.

Nou ziar românesc în Bucovina. Cu ziua de 7 Oct. n. a început să apară în Cernăuți un nou ziar românesc, al cărui proprietari și editori sunt d-nii: Dr. Eusebie Antonovici, cand. de adv., Valerian Halip, notar public, Constantin Jescu, țăran, Vasile Maghiar, paroh, Dorimedont Vlad, inv. sup., iar redactor responsabil d-l Dionisie Voronca, oficial c. r. de poștă i. r. Noul ziar apare de 3-ori pe săptămână și costă pe an 24 cor., pentru funcționari, cooperatori și învățători 12 cor. pentru țărani 6 cor. Noul ziar nu va sta în serviciul nici unui partid politic și intenționează în primul rând »consolidarea tuturor Românilor bucovineni sub un drapel național«.

Înainte cu Dumnezeu!

Noua biserică română din Sofia se va inaugura în primele zile ale lui Noembrie. Această biserică, pentru a cărei clădire Români din Sofia au contribuit cu 15 mii de franci, este un cap d'operă de frumusețe.

Manevrele regale române. Tema generală a manevrelor regale, cari vor fi făcute de trupele corpului 3 și divizia de roșiori e următoarea: O armată de est, venind din spre Buzău, va merge asupra Bucureștilor, apărați de o armată de vest, concentrată la București și împrejurimi. Un corp al armatei de est, compus din divizia 6-a și divizia de roșiori, sub comanda generalului Zossima, va merge asupra Ploieștilor, unde se va afla un corp al armatei de vest, compus din divizia V-a, sub comanda generalului C. Iarca, care are menire de a acoperi spatele armatei de Vest. La 25 Septembrie v. avant-garda armatei de atac de est va ocupa Ulmeni și Mizil, precum și trecerea Cricovului. Pre-

zența ei fiind semnalată armatei de vest aceasta din urmă va lua ofensivă. La 26 Septembrie v. cavaleria celor două armate va da o luptă la Inotești. Grosul celor două armate se va întâlni la 27 Septembrie v. la Albești-Paleologu. Armata de vest, fiind respinsă, se va retrage spre Ploiești, înaintea căruia va lua poziție de apărare la 28 Septembrie v. La 29, intrarea trupelor în Ploiești. Defflarea. Defflarea manevrelor o va avea gen. Vartthiadi, comandantul corpului 3 de armată. Regele Carol va sosi la Ploiești Joi dimineața în 28 Sept. v.

Inaugurarea unui internat românesc. În ziua numelui Maj. Sale Monarhului s'a sfințit în Cernăuți »Internatul Francisc Iosif de băeți românici, înființat de »Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina«. La această măreață serbare a culturii românești a luat parte un public distins și numeros în frunte cu I. P. S. Sa Metropolitul R-pta, presidentul țării Dr. Bleyleben, primarul orașului etc. și reprezentanții societăților românești. După sfințirea internatului au rostit discursuri: conzilierul consistorial Dionisie cav. de Bejan, președintele »Societății pentru literatura și cultura poporului român«, presidentul țării, locțiitorul mareșalului țării, primarul orașului, secretarul societății, inflăcăratul român Dori Popovici etc. După prânz s'a dat în încăperile noului internat o succasă reprezentatiune teatrală-declamatorică.

Turburări antigrecești la Varna. Știri din Varna spun, că 3 biserici și 3 școli, cari se mai aflau încă în mâinile Grecilor, au fost ocupate Duminecă înainte de amiază de populațiunea bulgară După o altă știre bisericile au fost deja redată Grecilor de către poliție, după ce șefii complotului au fost arestați. Pentru menținerea ordinii s'au luat măsuri militare.

Tifosul și disenteria bântue în mod înspăimântător în Reșița. Până eri au murit 19 persoane de tifos și 40 de disenterie.

Fișpan al comitatului Caraș-Severin a fost numit vicespanul de până acum d-l Carol Fialka.

Catastrofe pe căile ferate. Din Roma se depeșează, că trenul express, care a plecat Duminecă seara din Milan spre Roma, a deraliat lângă podul de pe râul Po, la Piacenza. *Sunt 5 morți și vre-o 40 răniți.* Printre victime se află și tauma procurorului curții de cassație din Roma, d-l L. Ferriari, al cărui fiu a fost omorât iar soția și alți doi fiu grav răniți.

Tot Duminecă s'a întâmplat o ciocnire de trenuri în stația Potinca (Spania). Sunt 35 răniți, între cari mai mulți în mod grav.

Desvălirea monumentului dela Caransebeș.

Duminecă a avut loc la Caransebeș desvălirea monumentului, pe care l'au ridicat descendenții grănițerilor din fostul reg. nr. 13 al Românilor Bănățeni în ono-

rea împăratului și regelui Francisc Iosif I. Adecă numai a regelui, căci inscripția gravată noaptea sub paza jandarmilor, de frica ca să nu să facă demonstrații, pentru că este numai în limba maghiară, sună așa: *I. Ferencz Iószef — A királynak hálás haláláérté...*

Frica a fost însă de prisos, căci nimeni n'a demonstrat și nici la desvălire nu a cântat nimeni »Gott erhalte« pe românește cum se svonise, ci s'a cântat la început »Hazádnak rendüellenül«, iar la sfârșit »Isten áld meg a magyart«. Conform programului stabilit la ordinul politicianului din era nouă, d. Constantin Burdia.

Despre serbarea, ce s'a dat cu acest privilegiu se raportează din Caransebeș precum urmează:

La orele 9 serviciu divin la biserică catolică. La 10 la catedrala română. La 10:40 sosește Archiducele Iosif și membrii guvernului, însoțiți d-o delegație din Lugoș în care și episcopul Dr. Vasile Hossu cu doi canonici și un protopop, apoi deputații Brediceanu și Dr. Popovici.

Dintre miniștrii erau de față: Wekerle, ministru președinte, Polonyi, m. de justiție, Jekelfalussy de honvezi, secretarii de stat Szterenyi și Molnár; Rakovszky v. președintele dietei, reprezentanții ai tuturor partidelor și diferiți demnitari.

Archiducele a fost găzduit la locuința dela primărie a domnului Oct. Bordan.

Desvălirea s'a făcut la orele 12, fiind de față pe lângă cei amintiți mai sus și venerabilul nonagenar episcopul N. Popea, însoțit de vicarul F. Musta, Dr. Olariu, Ghidiu, Dr. Brădescu, Ionescu, Drăgălina, Buru, Șandru și alții.

La desvălire primul discurs l'a ținut d-l Constantin Burdia, relevând vitejia populațiunii, care a apărât aici granițele cu credință față de tron și patrie.

A răspuns Archiducele Iosif urând binecuvântarea ceriului asupra acelora, cari au ridicat statua, asupra patriei și națiunii, pentru-ca să fie și mai departe stălp neclintit al tronului.

Apoi a vorbit locțiitorul de primar O. Bordan, după discursul căruia s'a depus cununile. În numele orașului Caransebeș d-l Bordan; contele Szechenyi Sandor în numele Camerei magnaților, Rakovsky în numele dietei, vicespanul Fialka în numele comitatului Caraș-Severin, contele Karácsonyi în numele partidului constituțional, Hajdu în numele partidului independist, Darányi Ferencz în numele partidului popular, ministrul președinte Wekerle în numele guvernului, iar la urmă Const. Burdia în numele comunității grănițrești. Fie-care a rostit câteva cuvinte, d-l Burdia când a depus cununa a zis câteva cuvinte

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Conu Alecu

(Schită)

Conu Alecu, măcar că e boer eget-beget, e de »prințipuri liberale«. Dă mâna cu ori și care; — celui mai umilit când vine la dânsul îi zice să-și pue căciula în cap și-l poțtește pe scaun. Când se duce la moșie cu Iosif tinichigiul ori cu Tilică fierarul, îi pune alături cu dânsul în trăsură. Odată când i s'a îmbolnăvit Dincă, feciorul din casă și a intrat în spital, nu era zi să nu meargă să-l vadă și să-i ducă ba țigări, ba câte ceva de ale mâncării. Cum vă spusai, e de »prințipuri liberale«. Să te ferească însă Dumnezeu să te'nținzi mai mult de cât socotește dumnealui că îți se cuvine, că numai decât îți-o tae, dar știi, scurt! Și în asemenea prilejuri chipul lui blajin și zimbitor, care îi dă o înfățișare de bătrân bun și glumeț, așa se prefacă în cât nu-l mai cunoști. Mustața-i albă colilie ca și părul i se lasă în jos. Sprincenele negre ca smoala i se ridică în sus, iar de sub ele sclipește o privire care te silește să faci trei pași înapoi...

În zilele în care nu e dus la vie ori

la moșie, se adună cu alți câți-va bătrâni de seama lui sub umbra teilor din grădina publică. Acolo stau de vorbă până la vremea mesei. Totdeauna are ceva de istorisit, iar ceilalți îl ascultă cu drag, că e om umblat și nimeni nu știe să istorisească mai frumos și mai cu haz ca dumnealui.

Îtă-i. Râsul stârnit de căderea unui om care trecea grăbit, aduce aminte lui conu Alecu de o întâmplare.

— De ce i-o fi venind omului să răză când vede pe altul căzând?... Sunt vr'o câțiva ani d'atunci, mă 'ntorceam cu nevasta de la Kissingen. Finareta, când o vedea pe cineva căzând, moare... o apucă un ris de nu se mai poate stăpăni... Eram într-o gară de prin Austria. Stam amândoi la fereastră... Un neamț înalt, mare cât un mal, venea grăbit să se urce în tren. Nu știu cum calcă și odată fleanc! se întinde cât era de lung drept înaintea ferestrei noastre; — pe urmă se scoală repede și intră în vagonul nostru. Pe nevastă-mea o apucase un răs cu istericale... și răzi... și răzi... râdea cu lacrimi. Îi șoptesc: »Stăpânește-te dragă!, asta nu se face«. Ași! mai rău. Își pusese batista peste obraz și râdea, mă rog, de să clătina vagonul...

Cei șase bătrâni care ascultă pe conu Alecu râd și ei de se todesc. Ei cunosc

pe coana Finareta și știu cât de drăgălașă e când râde, până și acum la bătrânețe.

În vremea asta se apropie doctorul Clopotescu, băiat bun de altminteri, dar cam prea îndrăsneț și adresându-se către cei care ascultau, le zice, bătând pe umeri pe Conu Alecu:

— Ce palavre vă mai spune boerul de rideți cu atâta poftă?

De-odată chipul rizător al lui conu Alecu se schimbă, dar știți? la moment: mustața albă i se lasă în jos, sprincenele negre se urcă în sus, — aruncă mâna de pe umăr și cu o privire care face pe doctor să se retragă trei pași:

— Mă rog, rudă nu mă știu cu dumneata: — de copilărit împreună n'am copilărit; atunci se vede că-ți sunt dator ceva, de mă bați pe umeri și mă faci palavragiu; că numai cui ești dator, te ia peste picior. Ce-ți sunt eu dator dumitale?

Și duce mâna la buzunar să-și scoată portofelul.

Îndrăzneț e doctorul; dar sub privirea dreaptă a conului Alecu e greu să nu-ți pierzi piuitul, mai ales când, pe chipul nici unui din cei de față nu vezi vre-o încurajare. Bălbăie câteva cuvinte și pleacă încurcat.

— Fie că bine i-o făcuși coane Alecule!

— Ei! comedia ciorilor!... Imi pare rău că i-o făcuși, dar te silește.

Asta e cusurul băeților ăștora: buni, deștepti, or fi știind carte multă, dar nu știu să se poarte. Nu se mai uită că ești cu părul alb. Pac! pac! mă bate peste umeri și mă face palavragiu. Păi aş putea să-i fiu bunic bată-l pustia. Asta e ca istorla cu Hristace Glavă: d'ăia! întrebai cât îi sunt dator.

— Dar ce istorie e aia, coane Alecule? întrebă unul.

— Nu v'am spus'o?

A mai spus'o, dar ori c'au uitat-o ori că le place cum o spune conu Alecu, răspund toți într'un glas:

— Nu.

Conu Alecu, înseninat la față, de parcă n'a fost de când lumea supărat, înalecă pe un scaun și povestește:

— Trebuie să-l fi cunoscut dumneavoastră... Bulgarul ăla, de umbra în mijlocul verii îmbrăcat în haine groase de diemie, legat la gât, și în cap cu o gogea-mită bărsană de căciulă fumurie. Dumneata trebuie să-l știi, că ședea lângă d-ta colo, peste drum de hanul roșu. Unul mare-mare cu mustățile tunse. Când vor-

în limba românească, singurile cuvinte românești rostite cu acest privilegiu.

La ora 1 a fost prânz la primărie, la care au participat pe lângă Archiduce numai puțini invitați, între cari au fost și episcopii români Popea și Dr. Hossu.

S'au rostit 2 toaste: Archiducele pentru M. Sa și fișpanul Pogany pentru Archiduce.

La »Pompul verde« a fost banchet pentru 400 persoane. Aici s'a rostit numai un toast, al lui Wekerle pentru rege.

După amiază a fost serbare populară, pe care a vizitat-o Archiducele oprindu-se la jocul Românilor, Nemților și al Țiganilor.

E de observat, că dela gară până la cuartirul Archiducelui convoiul a fost deschis de un banderiu de vr'o 50 călăreți în costum românesc.

La gară a fost o companie de onoare dela reg. Nr. 43 fără muzică. Măsura aceasta antireglementară a fost luată la rugărea lui Wekerle adresată Archiducelui, care a aprobat. Muzica n'a eșit la gară, bine înțeles, ca să nu trebuia să cânte »Gott erhalte«, ceea ce ar fi supărat mult urechile patriotice.

Reuniunea română de muzică din Sibiu la București și Craiova.

(Raport special al »Gaz. Trans.«)

— Urmare. —

A 5-a reprezentație

a operei »Moș Ciocărlan« și concertul al 2-lea și ultimul dela Ateneu.

Vineri a fost a V-a și ultima reprezentație la Teatrul Național al operei »Moș Ciocărlan« cu prețuri reduse și tot cu același mare succes. Florica a fost jucată din partea d-nei L. Cosma.

Sâmbătă în 29 Sept. n. a fost al II-lea și ultimul concert la »Ateneul Român«. De astădată afară de d-na Veturia Irileanu și d-șoara D. Olariu, a mai cântat solo și d-na L. Cosma, cântând 2 cântece de Dima și 2 cântece clasice, dintre cari la aplausele frenetice ale publicului »Cântecul Solvegiei« din »Peer-Gynt«-ul lui Grieg a trebuit repetat. D-na V. Irileanu și de astă dată a fost la culme și în succese iarăși a avut partea cea mai mare. Atât în executarea ariei din opera »Hamlet«, cât mai cu samă cu cântecile populare a cucerit publicul doritor de artă națională atât de mult, încât aplausele furtunoase, ce le-a câștigat, păreau, că nu vor să mai înceteze.

În această seară »Reuniunea de muzică din Sibiu« s'a împărțit de cea mai înaltă distincție, venit dela forul cel mai competent. După predarea balladei »Mama lui Ștefan cel mare« a primit o mare cunună de lauri cu un splendid *tricolor național*, ce purta inscripția: *Cinsle și laudă Reuniunii române de muzică din Sibiu — Conservatorul de muzică și declamațiuni din București.*

Ca să nu fiu silit a repeta, constat că succesul acestui concert a fost la același nivel artistic ca cel dintâi.

După concert Reuniunea a fost invitată la restaurantul »Enescu«, unde d-l ministru al cultelor M. Vlădescu a oferit membrilor Reuniunii un supeu splendid. La șampanie s'au rostit mai multe toaste, iar corul bărbătesc al Reuniunii a executat mai multe piese.

Plecarea din București.

Încă în decursul reprezentațiilor operei Moș Ciocărlan, Reuniunea a fost invitată din partea inteligenței din Craiova, să dea și în Craiova un concert, înainte de a pleca acasă. Reuniunea a și răspuns invitației și astfel Duminică în 30 Sept. n. cu trenul de dimineață am plecat spre Craiova, unde am sosit numai la 3½ ore p. m.

Primire entusiastă în Craiova.

În Craiova ni-s'a făcut o astfel de primire, ca nicăiri alt-unde. Peronul și împrejurimea gării erau înțesate de lume, care venise spre a ne întâmpina. Comitetul de primire, în fruntea căruia se afla d-l colonel G. Marcu, a adresat Craiovenilor un foarte călduros apel, în care arătând sosirea la Craiova a membrilor Reuniunii de muzică din Sibiu, zice între altele:

»Vom avea fericirea ca să-i avem în mijlocul nostru aproape trei zile; vom avea plăcerea ca să-i ascultăm în producțiunile lor de cânt național; vom avea norocul ca să-i primim între noi și să le arătăm toată dragostea frățescă ce le păstrăm și toată admirația ce ne inspiră vitalitatea și abnegația de sine, de cari dau dovadă frații noștri de peste munți în iubirea lor de limbă și de neam.

Este aceasta un privilegiu fericit, care arare-ori se poate ivi și de care să cuvine să ne folosim.

În ziua sosirii Duminică 17 Septembrie 3.30 p. m. să ne aflăm cu toții la gară pentru a le face o întâmpinare demnă de vechea capitală a Banilor Olteniei.«

(Va urma.)

BCU Clarificare.

D-l Aug. Paul, făcând o dare de seamă în coloanele »Gazetei« despre excursiunea membrilor »Asociațiunii« la espizația din București, relevă mai multe nemulțămiri, ce s'ar fi observat în sinul unora dintre excursioniști și cari s'ar fi putut evita, dacă — zice d-sa — »eu, care am fost în persoană la București în chestiunea excursiunii, aș fi știut înjgheba lucrul cu mai multă pricepere«.

Față de această învinuire, ce mi-se aduce, mă simt dator pentru clarificarea on. excursioniști — să constat, că eu *n'am* înjghebat această excursiune, nici despărțământul nostru, al cărui secretar sunt, sau vr'un alt comitet din care să fi făcut și eu parte, iar dacă mergând la București cu ocaziunea festivalului corurilor, am cerut dela d-l Diaconovich informațiuni de-

spre aranjarea excursiunii, am făcut-o, pentru ca să pot servi cu detalii aceluiași, cari anunțându-se pentru adunarea gen. a Asociațiunii, cereau dela mine informațiuni și cu privire la excursiune.

Rolul meu în această afacere se reduce la împrejurarea următoare:

Distribuind eu biletele de legitimare pentru expozițiune și *neafându-se nimeni*, cine să facă încasarea taxelor de tren de la Brașov la Predeal, mi-am luat asupra mea și această sarcină. Toți câți doriau să aibă detalii asupra excursiunii neavând pe altul, se adresau cu ocaziunea aceasta la mine, iar eu — natural — le spuneam cu plăcere tot ce știam.

Dar nu-s nici exacte învinuirile, ce mi-le aduce și din cari ar fi rezultat pretențiile nemulțămiri ale unuia sau altuia. Anume zice, că direcția C. F. R. nefiind avizată la timp, n'a putut pune la dispoziția noastră un tren special.

Lucrul stă așa: Văzând noi, că chestiunea aceasta nimeni nu și-o ia asuprași, pentru ca să se înlesnească cel puțin transportul dela Brașov la Predeal, d-l Dr. Vecerdeea a angajat și de aici un tren special. Vineri seara la concert, venind un funcționar dela C. F. R. din Predeal să-l întrebe pe d-l A. Barseanu în privința numărului excursioniștilor, ca să poată îngriji de un număr corăspunzător de vagoane, d-l Barseanu i-a comunicat, că vor fi 300 călători de cl. II și 100 de cl. III. Din precauțiune însă, *Sâmbătă dimineața, înainte de 8*, am depeșat în numele d-lui Barseanu același lucru și direcției C. F. R. la București.

Ajungând la Predeal, șeful de stațiune mi-a comunicat, că neavând peste tot vagoane disponibile, a fost rugată direcția căilor ferate ungare să ne lase vagoanele, cu cari am venit. Astfel fiind-că dela Brașov la Predeal am plecat cu cl. III, a trebuit să mergem și mai departe tot cu cl. III. Nu e deci adevărat, că »neavându-se la timp direcția C. F. R. n'a putut pune la dispozițiunea noastră un tren special.«

Cât privește chestiunea dejunului la Sinaia și care se vede, că a produs mai multă amărăciune, lucrul s'a petrecut astfel:

Pentru ca să nu o pățim, cum au pățit-o alții, să nu căpătăm în Sinaia de mâncare, tot în numele d-lui Barseanu, am depeșat, tot Sâmbătă înainte de 8, la primăria de acolo, rugându-o să îngrijască de dejun.

Sosind în stațiune, comisarul de poliție, care-l căută pe d-l Barseanu, a dat de mine (de sigur, că l'a îndreptat cineva la mine) și mi-a comunicat, că, conform depeșei primite, s'a îngrijit de masă și mi-a comunicat și programul pentru Sinaia, pe care l'am adus la cunoștința on. excursioniști. Adevărat, că de preț n'am amintit nimic (las, că nici eu nu-l știam), dar drept spunând, nici prin minte nu m'a tăiat, ca să fie între excursioniști și de aceia, cari aveau pretențiunea să fie tratați gratuit..

*) Lucrul acesta așa cum l'a susținut d-l Paul i-a fost comunicat chiar de șeful trenului, care a condus pe excursioniști până la București. — Re d.

Mai mult mă surprind însă învinuirile, ce mi-se aduc în privința încvartării în București. Și aceasta cu atât mai vartos, că încă la sosirea noastră în Ploiești, d-l Dr. Diaconovich printr'un trimis al său a distribuit între excursioniști un program detaiat, în care ca punct prim erau spuse tocmai dispozițiunile, ce le-a luat în privința încvartării în București. Acest program l'a avut și d-l Aug. Paul și cu toate acestea mă face tot pe mine responsabil și pentru aceasta, într'adevăr nu înțeleg.

Acesta a fost rolul meu în această afacere, prin urmare las la aprecierea on. excursioniști să judece, întru cât sunt eu responsabil de preținsele nemulțămiri ale unuia sau altuia.

Al Onoratei Redacțiuni

Brașov, în 26 Sept. 1906.

Cu profund respect
Nicolae Bogdan.

ULTIME STIRI.

Budapesta, 9 Oct. »Magyar Hir-lap« anunță din isvor sigur, că ministrul de externe Goluchowski în curând se va retrage.

Roma, 9 Octombrie. Poliția de aici a descoperit un complot anarhist în contra părechei regale. În Milano și Genua au fost arestați mai mulți anarhiști. Poliția are convingerea că complotul pregătea un atentat în contra părechei regale la reîntoarcerea ei în Roma.

Petersburg, 9 Octombrie. Poliția a descoperit așară la locuința unei tinere modiste, care este în același timp și studentă, cinci bombe și o mare cantitate de dinamită, precum și mai multe revolve.

Sebastopol, 9 Octombrie. Asupra generalului Gumbasew s'a comis un atentat cu bombă. Generalul ușor rănit. Atentatorul a scăpat.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor respons. interim.: Victor Branice

Corsete

== cele mai bune și moderne ==
la B. Goldstein, Brașov strada Vămei 21.

Se capetă pretutindenă

Kalodont

Cremă de dinți indispensabilă
conservă dinți curați, albi și sănătoși.

bia, te uitai în urma lui să vezi ce copil a vorbit. Nu-ți venia să crezi, că vocea aia pițigiată a ieșit din trupul lui. Să iei un trombon d'alea marile dela muzică, să-ți umfli bucele, să suflă cu putere și să sune: piiiii! ca o piculină, — așa impresie îți făcea când îl auziai vorbind... E! ăsta era feciorul unuia Glavă, pripășit pe la moșia lui unchi-meu. Era cu vre-o câțiva ani mai mic ca mine. Țiu minte că-l trimitea unchi-meu la tata cu donicioarele de smeură; — venea cu picioarele goale. Dela o vreme nu mai știam de el, — îl pierdusem din vedere, când, hăt! peste vre-o două-zece și mai bine de ani m'am pomenit cu el la mine, ca să-i dau un petic de pădure de pe moșia mea. I-l'am dat. Datunci, om muncitor, i-a mers bine. Pământ nu putea să cumpere că era strein, dar li mergea vestea că are bani. Imi părea bine că s'a pricopsit săracul. Altminteri cuviincios, respectuos, trebuia să-i zic de trei ori: »șezi jos«, când venia pe la mine, ca să se hotărască să se așeze pe marginea scaunului... Intr'o zi mă pomenesc cu vârul meu Vasilache Matraca.

— L'am cunoscut; dela Ploiești... întrerupe unul.

— Ala. Aman-zaman! să-l imprumut cu patru mii de lei. Eu bani n'aveam la mine, trebuia să mă duc la București să

iau dela depunere. Nu și nu, că lui li trebuia chiar atunci. Mă gândeam de unde să-i găsec napristan, când, cum eram în pridvorul casii, văd trecând pe uliță pe Hristache bulgarul. Li bat în geam și se urcă sus. Zic: »Domnule Hristache, nu ți-se întâmplă dumitale patru mii de lei în bani până Luni, când m'oi duce la București să ți-i aduc?« Zice: »Bada! și-mi aduce patru mii de lei, pe care-i dau lui vârul Vasilache. Iau condeiul și-i dau o chitanță, pe cum că am primit dela el 4000 de lei cu soroc peste cinci zile.

Ca naiba! Duminică imi vine vierul dela vie cu știre, că s'a aprins magazia. Luni nu m'am putut duce la București, nici Marți... Marți seara întâlnesc pe Hristache al meu. Zic: »Iartă-mă că nu m'am putut ține de cuvânt, c'a trebuit să mă duc la vie. Unde mă scutură de mână și-mi răspunde: »Nu face nimica frate«. Mă uit la el.. Mi-s'a părut cam băut, n'am zis nimic.

A doua zi începea curtea cu juri și președinte nebunul ala de Verusi, care te osânda la amendă și nu vrea să știe. N'am putut să plec nici Miercuri, nici Joi... Vineri mă întâlnesc iar cu bulgarul. Zic: »Iacă și iacă de ce n'am putut pleca la București«. Ei! ce credeți dumneavoastră? atunci am înțeles eu temeul vorbirii tatii

(Dumnezeu să-l ierte!): *cui iești dator te ia peste picior.* Bulgarul, nici una, nici alta, mă bate peste umeri, așa cum mă bātu doctorul: »Nu face nimica, nene Alecule«. Auzi dumneata: Nene Alecule, el mie!!! Ptiu!

Ei și ce-ai zis? întreabă unul.

— Nimic. M'am întors repede acasă, cu gândul să apuc trenul... era prea târziu! Toată noaptea uite așa m'am perpelit. Măcar că trenul pleca tocmai la 8, m'am sculat și m'am îmbrăcat dela 5, de grije să nu-l scap. Nevastă-mea: »Lasă că te-oi duce Luni; te condamnă Verusi la amendă«. Ași! Să fi știut că mă condamnă la închisoare și tot plecam... De când sunt nu mi-s'a părut că umblă trenul mai încet ca la întoarcere. Imi venea să sai din el, s'o iau la fugă, s'ajung mai repede acasă. Cum am sosit seara la 9, zic vizitiului: »Nu deshăma și du-te peste drum de hanul roșu la Hristache bulgarul și adu-l'incoace. Să-i spu c'am zis eu să aducă și o chitanță«. S'a întors trăsura fără el; se culcase. Trimet pe fecior: »Acu să mi-l aduci! Să nu vii fără el«. În sfârșit după o jumătate de ceas de așteptare sosește. — »Ce e cocoane Alecule?« Zic: »Șezi jos și scoate chitanța«. — »Dar de ce atâtă grabă?« — »Șezi, zic. Uite patru mii de lei. Uite și zece lei dobânda. Doi-spre-zece

la sută fac la 4000 pentru un an 480, — pentru o lună 40, — pentru o săptămână 10; mai poitim și zece lei pe de-asupra«. Se uita la mine nedumerit. Zic: »Acum să-ți spu și pentru ce atâtă grabă. Nu vreau ca mâne, când mei întâlni să-mi zici pe nume, că alaltăeri mi-ai zis »frule« ieri, »nene Alecule« și mâne, dacă n'apucam să-ți plătesc acum, imi ziceai »Alecule« sadea și nu-mi place. Eu nu zic pe nume decât slugilor mele, incolo la nimeni. Li vrea de aici incolo să fi politicoș și cuviincios? bine, te primesc ca până acum cu dulceață și cu cafea; nu? Sănătate! nu te cunosc, nu mă cunoști... Te așteaptă trăsura la capul scării, poitim« Datunci n'a mai dat pe la mine, când îl întâlneam mă saluta și trecea pe partea ailaltă..

Asa și cu firisonul ăsta. Imi pare rău că i-am tăiat-o; dar iar mă gândesc, că dacă nu i-o făceam așa, mâne mă bătea peste pântice, poimâne mă trăgea de mustață... Buni băeți, ăștia din ziua de azi deștepți... or fi știind carte multă, dar nu știu să se poarte. Nu se uită la tine că ești cu părul alb. Pac! pac! te bate peste.. Maică Precistă, Doamne!

Ion Al. Brălescu-Voinști.

(»Viața Românească«.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 Octomvrie n. 1906.

Renta ung. de aur 4%	112.60
Renta de corone ung. 4%	94.70
Impr. cail. fer. ung. in aur 3 1/2%	84.40
Impr. cail. fer. ung. in argint 4%	94.55
Bonuri rurale croate-slavone	96.—
Impr. ung. cu premii	207.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	152.50
Renta de hartie austr. 4 1/10	98.80
Renta de argint austr. 4 1/10	98.75
Renta de aur austr. 4%	116.60
Renta de corone austr. 4%	99.—
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	88.95
Losuri din 1860	156.50
Actii de-ale Băncei ung. de credit	1765.—
Actii de-ale Băncei austr. de credit	811.50
Actii de-ale Băncei austro-ung.	674.25
Napoleoniori.	19.12
Mărci imperiale germane	117.47
London vista	240.17 1/2
Paris vista	95.35
Noie italiene	95.50

Cursul pietei Brașov

Din 9 Octomvrie n. 1906.

Bancnote rom. Cump.	18.98	Vënd.	19.04
Argint român	18.80	"	18.90
Napoleoniori.	19.06	"	19.10
Galbeni	11.20	"	11.45
Mărci germane	117.20	"	117.30
Lire turcesci	21.50	"	21.80
Scris. fonc. Albine 5%	101.—	"	102.—
Ruble Rusesci	2.53	"	2.55

In cancelaria subscrisului
Un candidat de avocat
— **afia imediat aplicare.** —

Candidatii cu praxă sunt preferiti. Doritorii de-a ocupa acest post să se adreseze in scris, comunicându-mi și condițiunile.

Hașeg, 1906 X/8.

Dr. Gavril Suciu,
advocat.

1-3.

Hôtel Central

Brașov, Strada lungă nr. 1.

Recomandă **45 camere** pentru pasageri din nou mobilate dela **80 cr. in sus.**

Mai departe:

Sala cea mare,

pentru Baluri, Concerte, Banchețe, Nuntii etc. montată din nou și esecelent iluminată.

De asemenea:

Elegantul Salon Restaurant

spre Strada, precum și

Pivnița de Vinuri (a-la Eszterházy) atât in pivnița cât și in Restaurant pot servi cu bucatărie bună, Bere de Steinbruch și Vinuri curate de Ardeal.

67 60.2286.

Unde se mănâncă bine și se beu VINURI curate de Mediaș BERE de Pilsen „Urquell“ prospeta dela cep in fie-care di? ? La

Restaurantul Schwarzburg in Brașov, Str. Spitalului nr. 20. De o cercetare numerosă se rogă

C. R. GLIGORE CRISTEA,
conducătorul restaurantului.

58-0

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

Nr. 12821—1906.

PUBLICAȚIUNE.

Spre a indeplini decisiul reprezentanței orașenești, aprobate și din partea autorităților superioare, pentru vinderea pământurilor ce le are orașul Brassó pe teritoriul comunei **Tohanul-Nou** — pământ de arat, livezi și pășuni — s'a fixat termin pentru ținerea licitației publice orale pe ziua de **15 Octomvrie 1906 și cele următoare.**

La această licitație unele din locurile de vândut se pun in vânzare după parcele.

Licitatia se va ținea in cancelaria comunei Tohanul-Nou, începându-se in fie-care zi la **9 oare a. m.** și terminându-se la **6 oare p. m.**

Consemnarea locurilor, ce au a se vinde, și condițiunile vânzării se pot vedea și ceti inainte de licitație in despărțământul V-a al subscrisului magistrat precum și la primăriile comunelor: Tohanul-Nou, Tohanul vechiu, Zărnești, Poarta, Sohodol, Șimon, Predeal, Moeciu de jos, Moeciu de sus, Măgura, Peștera, Șirnea, Fundata, Christian, Râșnov și Vulcan, iară schițele de parcelare sunt depuse și stau la dispozițiunea publicului in despărțământul V-a al magistratului tot timpul până la începerea licitațiunii.

Brassó, in 20 Sept. 1906.

2-3,2542.

Magistratul orașencesc.

Avem onoarea a aduce la cunoștința On. membrii societari și a P. T. public, că

Biroul l'am strămutat
in Strada Vămei Nr. 6
(etagiul II.)

Recomandându-ne și mai departe bunăvoinței On. public, rămânem cu salutare patriotică.

Reprezentanța Primei Reuniuni pentru înzestrarea fetelor. Institut de asigurarea copiilor și de viață.

Cavaler Fuchs Lajos,
secretar.

Au sosit proaspăt:

Iere negre fine rusești.
Delicatess: **Scrubii din marea baltică,** preparate (Voll u. Rollharinge).
Scrubii in Gelée, Krene, Sardine, Sardete și Sardine franțuzești in Unt de lemn.
Sprotten veritabile din Kiel, in fie-care zi de astăzi incolo cea mai fină Șuncă, Mușchi afumați. Limbi de bou fierți și neheite.
Cea mai bună slănină și untură de porc. in fie-care zi cărnăței pentru hrean proaspeți și mezeluri reci.
Cârnați-Delicatess dela Sibiu.
Zilnic unt proaspăt pentru ceai.
Lapte gros, zământăna foarte bună. Caș de Carpați, calitate cunoscută.
Brânzeturi Imperial. Trapist, Ementhaler și brânză in burduf. Mare asortiment de **compoturi, fructe fierți in zohar, Marmelade, patlagele roșii, mazăre verde.** Prăjituri fine pentru ceai, miere și licitar la

J. SEEWALDT,
Strada Orfanilor Nr. 6.

Cel mai mare magazin de haine gata

pentru bărbați, băeți și dame

Goldmann N. P.

Brașov, Târgul inului 28 și (Palatul lui Czelli 31—33).

Ori și cine poate vedea, fără a fi obligat de a cumpăra, hainele gata de toamnă și eamnă sosite de curând și croite după moda cea mai nouă din

Stofe indigene.

Ca să feresc pe On. public a cumpăra mărfuri nemoderne, m'am hotărât să vând mărfurile de toamnă și eamnă sosite de curând cu prețurile de fabrică.

In lumea comercială sunt cunoscut, că in tot Ardealul, la mine se capătă cele mai frumoase și mai bune mărfuri, care le cumpăr foarte ieftin.

De aceea On. public cumpărător poate profita de ocazia aceasta până in 1-a Ianuarie a. viitor.

Cel mai mare deposit in haine pentru Dame și D-șoare, surtuțe de pluș și diferite boa. — Deposit colosal de manta le pentru copii.

Rugându-mă de sprijinul On. public sunt

cu toată stima

GOLDMANN N. P.

In magazinul meu se afia Pardisuri de toamnă in formă de Raglan, Derbi și Ulster. Paltoane de eamnă in toate culorile, croială modernă.

Haine de bărbați, adulți și copii,

croite după talie. Surtucele de piele pentru agromoni și prăvăliași, cu și fără blană. Surtuce pentru preoți cu gulere de catifea. Singurul vânzător sunt de cele mai nouă.

SKI surtuțe

fcarte acomodate pentru vânat și săniat.

Deposit de fabrică in **Blane** de călătorie și pentru oraș.